

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Remedia contra Invidiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

labore acquiruntur: cum magno solatio & securitate possidentur: & cum inexplicabili voluptate in alterum orbem avehuntur.

IV. Ostendat illi, quantarum curarum & damnorum tam corporis, quàm animæ causa sit avaritia; quis autem ultrò se in spinas conjicit? quæ avis in laqueos inviolaret, si periculum mortis nõsset? quis non detestaretur illos homines, qui ad idololatriam incitarent, suaderentque, ut ejecto Christo ex ciborio lutum aut pecunia substitueretur? quis crumenam suam luto repletam loco pecuniæ non doleret? quis non dolet, si falsam pecuniam in magna quantitate sibi ab alio datam advertit? quis Operarius non recusat laborem, ob quem nullum aliud præmium quàm laqueum, quo in patibulum suspendendus traheretur, sperare posset? atqui hæc omnia avaris conveniunt.

V. Jubeat sæpe meminisse, quòd melius sit modicum justo super divitias peccatorum multas: quòd non sit inopia timentibus eum: quòd magnus sit quæstus pietas cum sufficientia: quòd optimæ literæ censuales sint illa Christi promissio: Quærite primùm regnum DEI, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis.

Remedia contra Invidiam.

I. Jubeat bene considerare, quòd per nullum vitium homo Diabolo sit similior, quàm per invidiam: unde fit, ut sicut erga diabolum nemo bene afficitur, nemo compatitur, omnes oderunt, ita eodem modo homines erga invidum se habeant.

II. Jubeat perpendere, quantorum malorum causa multis invidia fuerit; id colligere poterit ex cæde Caini, venditione Josephi, persecutione Davidis à Saule, morte Christi per invidiam procurata, imò totius humani generis perditione; nam invidia Diaboli mors introivit in orbem terrarum, teste Salomone, si ergo Parentis nostri occiforem in domum nostram non admitteremus, vel certè ibi latentem totis viribus expelleremus, & Judici traderemus, aut, si liceret, ipsi occideremus, an non multò magis invidiam ex domicilio cordis excludamus, quæ utrumque Parentem nostrum, Christum scilicet, & Adamum occidit?

III. Jubeat pariter considerare, quod invidus per iram diam non modò rem illam, ob quam invidet, non eripiat; sed sibi potius corpore & animo noceat, ut bene S. Chrysostomus indicavit dicens: O invidia, quæ semper sibi est inimica nam, qui invidet, sibi quoque ignominiam facit; illi autem cui invidet, gloriam parit. Et, ut S. Gregorius ait, quo alii meliora properant, eo ipso deterius ipse ruit.

IV. Hortetur, ut nihil magnum existimet in hac vita præter DEUM, quem omnes pariter participare possunt, hoc S. Gregorius, parvulus est, ait, qui invidia occiditur, quis ipse inferior existeret, de bono alterius non doleret.

V. Jubeat frequenter meminisse motivorum, quæ ad fraternam charitatem excitare possunt, qualia sunt maxime eadem natura, eadem Christi beneficia, ejusdem hæreditatis promissio.

VI. Ostendat modum, quomodo se quoque participem facere possit illorum bonorum, ob quæ alteri invidet, sicut licet ob ea ex animo illi gratuletur; sic enim clarè docuit S. Augustinus dicens: Tolle invidiam, & meum est, quod habes. Talis nempe dicere potest cum S. Davide ps. 118. Particeps ego sum omnium timentium te, & custodientium mandata tua.

VII. Jubeat perpendere gravitatem hujus morbi ex difficultate curandi, quam tres gravissimi Doctores sequentibus sententiis indicârunt. S. Gregorius. Quamvis per vitium, quod perpetratur, humano cordi antiqui hostis virus infunditur, in hoc tamen nequitia suâ tota viscera committens serpens, & imprimendæ malitiæ pestem vomit. S. Basilianus. Invidia ait, tam fœdum malum est, ut invidus ipse se prole non audeat. Simulat propterea gaudium, & tacitè lætatur. Ob quam causam nec medium, nec medicamentum mali sui facilè invenit. Cassianus denique ait, eum, quem semel peste sui veneni corruperit (invidia) penè diximus curare remedio. Ipsa namque est lues, de qua figuraliter dicitur per Prophetam: Ecce ego mittam vobis serpentes regulos, quibus non est incantatio, & mordebunt vos. Quis non horrescat ad horum auditum, & invidiam adhuc in se suffocare studeat?

Remedia contra Gulam.

I. Ostendat turpitudinem & gravitatem hujus vitij, præcipuè si usque ad privationem usus rationis injustam (de qua nobis potissimum hic sermo est) ascendat; per illud enim fit homo deterior ipsis brutis, DEI imaginem turpissimâ nota commaculat, assimilatur stultis & amentibus, annumeratur idololatriis, quorum Deus venter est.

II. Jubeat considerare damna, quæ ex hoc vitio nascuntur, quæ in genere primum indicavit S. Gregorius, dum dixit: Ex uno gulæ vitio innumera vitiorum agmina ad conflictum animæ producantur. In specie verò explicavit Innocentius dicens: Gula Paradisum clausit, primogenituram vendidit, suspendit Pistorem, decollavit S. Joannem Baptistam, Nabuzardan Princeps coquorum templum incendit, & Jerusalem totam evertit. Balthasar inter epulas manum scribentem vidit, & eadem nocte interfectus est à Chaldæis, verbo: Propter crapulam multi perierunt; qui autem abstinens est, adijciet vitam.

III. Declaret, quantum periculum animæ subeant ebrij, id quod ex Jobi testimonio colligi potest dicentis: Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. Hinc Christus monet, attendite vobis, ne fortè graventur corda vestra in crapula & ebrietate, & superveniat in vos repentina dies illa. In confirmationem proderit, unum, alterumve exemplum tragicum narrare, v. g. Holofernis, Ammonis, Israëlitarum (de quibus Scriptura ait: adhuc carnes erant in dentibus eorum, & ecce furor Domini concitatus in populum, percussit eum plagâ magnâ nimis) Adami, Esau, divitis Epulonis, illius, qui animam Dæmoni vendidit, & alterius, qui, quia post computationem gratias egit dæmoni, vivus ab eo assatus est.

IV. Declaret, quomodo gula & ebrietas etiam in hac vita spoliet hominem sanitate corporis, divitijs, honore, famâ. Confirmet hæc omnia exemplo Noë denudati, Loth incestum duplicem admittentis, Alexandri Clitum optimum amicum occidentis. Mariti ob pecuniam gulâ absumptam depauperati, & Liberos panem petentes occidentis &c.

V. Hortetur, ut societatem potatorum fugiat, &, dum hi